

Zvaižždė

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 42

BROOKLYN, N. Y., 5 d. Guodžio (December) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas I

Nėra miego.

Nukrito jau nuo medžių lapai!...
Dienos darosi liudnesnės. — Saule ne teip giedriai šviečia. Tartum viskas rengiasi užmigti. Laukai ir lankos jau grynos — jokio balso tenai neiszgirsi. Giriose vos puolanti nuo medžių pageltę lapai, susznabžda duođlami gyvasties ženklą. Dienos kas sykis trumpesnės, naktys ilgesnės, vakarai ramesni.

Ruduo paėmęs visą į savo rankas, nori jau žiemai perduoti.

Teip. Žemė ir gamta rengiasi užmigti.

Užmigti!... Teip!... medžiai, lapeliai ir žalios žolelės gali užmigti ant ylgo siaurų vėjų laiko, bet mes?...

Nėr mums miego!

Kas turi dvasią, kas turi širdį, kas gyvastį savo augščiaiu kelia už darbą ant duonos kėsnio, tas supranta, juog tautoms ir pavienioms tautose ypatoms miegot nevalia!

Kaipu dangiszkos szviesos be pavlios sz viečia, norint jas saulė savo spinduliais pridengia, teip žmogus turi priderystės, nuo kurių jis niekad liuosas negali buti.

Negali užmigti tie, kurie dėl labo Tėvynės gyuoja ir dyrba, nes kuo labiau turi rankas liuosas nuo darbo, tuo daugiau turi užsiėmimo skaitinyčiose ir tautiszkuose susirinkimuose, idant apszvieta kuo placziaus bujotu.

Negali užmigti tie, kurie tartum

sargai turi sergėti, idant jų tautiečių niekas nenuskriaustų.

Negali užmigti ir tie, kurių rankos pajuođe, o delnai pusleti nuo sunkaus darbo. Turi ir jie užsiėmimą, nes vakarai ilgi, žodis ilgai gali skambėti ir knyga daug gali padaryti.

Tad, Broliai Lietuviai! neužmigkime kaipu girios medžiai arba medžių lapai ar iszdžiuvus lauko žolė, bet imkimės prie skaitymo knygų, prie pakėlimo mūsų dvasios geruose pasikalbėjimuose. Lavinkimės patys — apszvieskim kitus.

Užmigti, tai darbas per lengvas, jausti ir dirbti, tai naudinga garbė. Knygos, laikraszcziai ir geri pasikalbėjimai tai naudingas ir puikus užsiėmimas ilgais vakarais. Tai yra sėkla, kurią sėdami szimterioपो vaisiaus sulauksim.

Nėra Lietuviams miego! Nėra!...

Jei mes užmigsim, niekad nepabusim....

Naktis ilga — rytas toli, bėt ir nakties laike gali darbas citi.

Miegoti, Lietuviai, mums nėra kada. Mus Tėvynė szaukia į darbą!

Laiszkas isz Lietuvos.

Mielas Broli!

Dovanok, kad teip ilgai nieko ne rasziau, bet Tu žinai, kaip tai Lietuvoj yra rudens laike; lyja, purvyno negali iszbristi — kinkyk nors porą arklių į „bėdę“, tai vis sunku miestą pasiekti, o kitais pas tavę laiszko negali is siųsti,

Lziuo tarpu linksmy naujienų tau nesuteiksiu. Kuo ne kas vakaras matome gaisrą ir veria mums szirdį mislis, jog tenai, kur ugnele atima žmonių visą lobį, o kartais ir gyvastį. Ir teip Remigala dege net du sykiu. Ant Žarczių ulyczios sudegė 14 gspadorių visos triobos ir 11 kampininkų grintelės. Teipgi labai apdegė 3 žmonės, isz kurių du tuojas numirė. Midžiuų kaime sudegė szeszčių gspadorių triobos ir 1 mergina. Abelnai mūsų apielinkej jau buvo apie 10 gaisrų. Ant kaimų ugnešionių nėra, tad ugnele liuosai ima visą žmonių turta.

Rugiai ir kviečiai, szį rudenį seti, gražiai suzele, bet tie, kurie kluone da nekulti, tad dovanok, Mielas Broli, kad asz pametęs plunksną, insiu spragila.

Likk sveiks
Tavo Jonas,

Daugiau kaip
30 metus iszmėgintasi
Dr. RICHTERO
wisam swietul žinomas
"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gyduote nuo
**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.**
ir wisokių Rheumatizuku
skaudejimu.
uz 25c. ir 50c. pas wisus
aptiekorius arba pas
F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

KAA MEDŽIOJA.

PASAKA RUDYARDO KIPLINGO.

VERSTA IŠ ANGLIŠKOS KALBOS.

(Pabaiga.)

Čia vėl kilo riksmas. Beždžionės užlipo augščiau ant sienų; lėpiojo dabar po akmeninius stabus ir teip bėgiodamos augštai pradėjo rėkauti, o Maugli, šokdamas vasariniuose namuose, pasiputė ir surietė savo lūpas, kaip pelėda, norėdamas parodyti išjuokimą ir panikinimą.

— Išsiųskite žmogaus vaiką iš slaptų. Aš negaliu — riktelėjo Bagyra. — Paimkime vaiką ir eime. Jos gali vėl užpulti.

— Jos nesijudins, kol joms nepsakysiu. Stovėkit ant vietos — šūššiteip! — sušnypstė Kaa, ir mieste vėl viskas nutilo. — Negalėjau pirmiau ateiti, bet, man rodosi, girdėjau tavo šauksmą.

Tie žodžiai buvo istarti į Bagyrą.

— Aš — aš galėjau surikti kovoje — atsakė Bagyra. — Balu ar esi sužeistas?

— Nesu tikras, ar jos nesudraskė manęs į šimtą meškučių — atsakė Balu, purtydamas vieną koją paskui kitą. — Uf, skauda man. Kaa, tau pasidėkavojant išnešėme savo kailius sveikus — aš ir Bagyra.

— Vistiek. Kur žmogaus vaikas?

— Čia, sląstose. Negaliu išlipti — suriko Maugli.

Jis buvo po nupuolusiu ant žemės stogu.

— Paimkite jį sau. Jis šokinėja, kaip Mao, Pova. Jis dar sumindžios mūsų jauniklius — atsiliepė kobros.

— A! — tarė Kaa, užsirydama. — Jis turi prietelius visur, tas žmogutis. Pasitrauk, žmoguti, o jūs, nuodingos gyvatės, pasislėpkite. Aš nugriausiu sieną.

Kaa pradėjo dairytis po visą sieną, kol ant galo neatrado nuširusį plyšį marmurinėje sienoje, rodantį, kad šitoje vietoje siena yra silpniausia, ir pamatavusi galva atstumą, pradėjo daužyti iš visų galiu savo nosiu sieną. Marmurinės plytos nukrito žemyn dulkesė ir šiukšliuose, ir Maugli išlipo per angą. Atsiradęs tarp Balu ir Bagyros, jis apsikabino ją už kaklų.

— Ar esi sužeistas? — paklausė Balu, glausdamasis prie jo.

— Esu nuliudęs, alkanas ir nė kiek nesudraskytas, — bet, o! jos apsiėjo su jumis aštriai, mano sesutės! Jūs kruvinos.

— Ir jos teipat — tarė Bagyra, laižydama lūpas ir žiurdama ant negyvų beždžionių ant terasos ir aplink rezervuarą.

— Tai niekis, tai niekis, bile tu esi sveikas, o puikiausias iš visų varliukščių! — suvaitojo Balu.

— Apie tai pasnėkėsim paskui — tarė Bagyra sausu balsu, kurs nepatiko Maugliui. — Bet štai čia yra Kaa, kuri išlošė kovą ir kuriai turi padėkavoti už savo gyvastį. Padėkavok jai teip, kaip liepia mūsų papročiai, Maugli.

Maugli atsisuko ir pamatė didelio Pytono galvą, svyruojančią augščiau jo galvos.

— Tai šitas yra žmogutis — tarė Kaa. — Jo oda labai švelni. Jis panašus į Bandarą. Apsisaugok, žmoguti, kad nepaimčiau tavęs už beždžionę kokį vakarą, kad busiu permainęs drapanas.

— Mudu vieno kraujo, tu ir aš — atsakė Maugli. — Tu išgelbėjai mano gyvastį šianakt. Ką užmušiu, su tavim

pasidalysiu, jei busi alkana, Kaa.

— Ačiū tau, Broleli — tarė Kaa, mirkčiodama. — Be ką toks drąsus medžiotojas užmuš? Prašau leisti manę paskui savę, kad eisi medžioti.

— Aš nieko neužmušiu — esu per mažas, — bet genu ozkas prieš tuos, kurie gali ją užmušti. Kad busi alkana, ateik pas manę ir pažiūrėk, ar kalbu tiesą. Aš moku vartoti šituos daiktus (jis parodė rankas), ir jeigu kadą papulsi į sląstas, galėsi užmokėti skolą, kurią esu kaltas tau, Bagyrai ir Balu. Gero medžiojimo jums visiems, mano ponai!

— Gerai pasakytą! — suuzgė Bagyra, nes Maugli padėkavojo visiems labai gražiai.

Pytonas padėjo savo galvą ani Mauglio peties ir tarė:

— Drąsi širdis ir mandagus liežuvis..... Jie tau pagelbės ne vienoje bedoje, jei kadą papulsi į jas. Bet cik iš čia greitai su savo prieteliais. Eik ir užmigk, nes mėnulis jau leidžiasi, o kas bus paskiau, negerai butų tau žiūrėti ant to.

Mėnulis leidosi ant kalnų, ir eilės drebančių beždžionių glaudėsi į kruvas ant sienų, teip kad jų viršus išrodė ant judančių šešelių kasin kokių nežinomų daiktų. Balu nuėjo į rezervuarą atsigerti. o Bagyra pradėjo puatyti. Tuo tarpu Kaa nušliaužė į terasos vidurį ir suspaudė žandus su tokiu kalenimu, kad visos beždžionės pradėjo žiūrėti ant jos.

— Mėnulis leidžiasi — tarė ji. — Ar yra dar tiek šviesos, kad galėtume manę matyti?

Nuo sienų praskambėjo vaitojimas, kaip vėjo užimas tarp medžių.

— Męs matome, Kaa!

— Gerai! Dabar prasidės Šokis — alkanos Kaos šokis. Tupėkite ramiai ir žiurkite!

Ji padarė keletą sykių didelį ratą, supdama galvą į vieną ir kitą kitą pusę. Paskui pradėjo rangytis aplinkui į žiedą, į du žiedu ir į trikampus, paskui į keturkampus ir penkkampus, ir į susiraitusius kalnelius, niekad os nenustodama, nesisėdama, nesiskubindama ir nepaliaudama giedoti duslę giesmę.

Darėsi tamsiau ir tamsiau, kol ant galo judantieji žiedai neprapuolė, bet vis buvo girdėti šlamėjimas.

Balu ir Bagyra stovėjo teip tyliai, kair akmuo urzgdamas panosyje: jų plaukai šiaušėsi ant sprando, Bet Maugli tik žiūrėjo ir stebėjosi.

— Bandaros! — atsiliepė ant galo Kaos balsas. — Ar jūs galite pajudinti koją arba ranką be mano, paliepimo? Atsiliepkite!

— Be tavo paliepimo negalime judinti kojos nė rankos, o Kaa!

— Gerai! Žengkite vieną žingsnį arčiau prie manęs.

Eilės beždžionių nužengė vieną žingsnį artyn prie Pytono, ir Balu su Bagyra padarė tą patį.

— Arčiau! — sušnypstė Kaa, ir visi vėl prisitraukė arčiau.

Maugli uždejo rankas ant Balu ir Bagyros, norėdamas patraukti ją į šalį, ir du dideli žvėrys pašoko, lyg pribudinti iš miego.

— Laikyk ranką ant mano sprando — sušnabzdėjo Bagyra. — Laikyk ją tų, kad n'cičiau atgal — n'čiau atgal pas Kaa. A a a c h!

— Kaa tiktai daro žiedus ant smiltyno — tarė Maugli. — Eime iš čia!

Visi trys išėjo per spragą į girią.

— Uf! — tarė Balu, atsiradusi po medžiais. — Nieka-dos daugiau n'eisiu su Kaa.

Ji visa sudrebėjo.

— Ji žino daugiau už mus — atsiliepė Bagyra ir-gi drebėdama. — Jeigu bučiau pastovėjęs dar kokį laiką, bučiau įlindusi į jos gerklę.

— Tuo keliu daugelis nueis, kol mėnulis užtekės iš naujo — tarė Balu. — Ji turės gerą medžiojimą — žinoma, saviškai.

— Bet kas iš to visko? — tarė Maugli, kurs nežinojo nieko apie pytono zavėjimus. — Aš nieko daugiau nemačiau, tik tai didelę gyvatę, darančią kvalius ratus patamsyje. Jos nosis buvo visa kruvina. O! o!

— Maugli, — tarė Bagyra piktai. — Jos nosis kruvina dėl t a v e s, teip lygiai, kaip mano ausys ir šonai ir nagai ir Balu'os sprandas ir pečiai yra sukandžioti dėl t a v e s. Nė Balu nė Bagyra negalės medžioti smagiai per daugeli dienų.

— Tai niekis — tarė Balu, — atgavome žmogaus vaiką.

— Tiesa. Bet jis mums kaštavo labai daug laiko, kurį butumei praleidę ant medžiojimo ir ant galo garbės. Atsimink, Maugli, kad aš, Juoda Pantera, buvau priversta šauktis pagalbos Kaos, o mudvi su Balu pasidarėme teip kvailos, kaip maži paukšteliai per tą Alkio Šokį. Tas viskas, žmogaus vaikai, parejo iš tavo žaidimo su Bandaromis.

— Tiesa, o, tiesa! — tarė Maugli gailiai. — Esu nege-

ras žmogaus vaikas, o ir mano pilvas skundžiasi manyje.

— U m f! — Ką sako Girios Instatymai, Balu?

Balu nenorėjo užduoti Maugliui daugiau skaudėjimų, bet negalėjo išsisukti nuo Instatymų ir murmtelėjo:

— Gailėstis negelbėjo nuo bausmės. Bet atsimink, Bagyra, jis yra labai mažas.

— Atsiminsiu. Bet padarė negerai ir turime jį mušti. Maugli, ar turi ką pasakyti savo apsigynime?

— Nieko. Padariau negerai. Tu ir Balu kruvinos. Duokit man!

Bagyra sudavė jam keletą sykų per sprandą. Banterai rodėsi, kad jos mušimas neprivalėjo prikelti jos vaikų iš miego, bet septynių metų vaikui buvo jis teip skaudus, kad kiekvienas žmogus būtų norėjęs bėgti nuo jų šalin. Kad mušimas pasibaigė, Maugli sušniokė ir atsikėlė nesakydamas nė žodžio.

— Dabar — tarė Bagyra, — užšok ant mano sprando, Broleli. Eisime namo.

Viena iš grožbių Girios Instatymų yra ta, kad bausmė pabaigia visus nesutikimus. Nė vienas paskui nežiuri ant kito šnairiai.

Maugli atsigule ant Bagyros nugaros ir miegojo teip giliai, kad pabudo net tada, kad jį guldė šalia Motinos Vilksės urve.

PABAIGA.

Net pekla subankrutijo.

New Yorko mieste gyveno Jonas Avinaitis. Buvo jis žmogus geras bet nelaimingas; niekad negalėjo ilgai vieną darbą dirbti. Kartą nustojęs darbo teip pavargo, juog neturėjo už ką kasinį duonos nusipirkti. Kada per 36 ady nas nieko burnoj neturėjo, jo pilvas teip pradėjo gvolto szaukti, kad vargszas Jonas nežinojo ką daryti. Valgyti reikia, nes kitaip reiks badu mirti, o czionai kiseniuose apart skylių nieko nerasi. Norėjo Avinaitis ką nors parduoti bet nebuvo ką. Drapanos jo buvo nupjyszė ir net ant lopų nebutų tikė, o jeigu kas jas ir pirktų tai negali parduoti nes nuogas negali likti. Czebatų vos peredkai laikėsi, o padų jau tik krasztai liko, bet ir tu negali parduoti, nes nors Amerikoje yra liuosybė, tai visgi basam nepritinka vaikszioti. O ant pabaigos kad ir galetu viską parduoti tai kiek už tuos skarmalus gaus. Nusprendė tada vargszas Avinaitis parduoti velniui duszją. Tada turės pinigų netik ant valgio bet es dar ir pale bauti.

Teip nutaręs, Avinaitis nuėjo pas vieną seną boba, kurą visi laikė už didžiausią burtininkę ir tikejo juog ji turi susinesizmą su velniui. Avinaitis įėjęs į bobos stubą, nieko nelaukęs papasakojo jai savo norą. Boba pažiūrėjo į Avinaitį, pakraipė galva ir tarė:

Apsirikai, maño vaikelai, asz jau dabar taisy dalykais nužsiimu. Žmones

dabar yra toki blogi, kad velnias už jų duszją nė cento nenori duoti. Žmonės patys velniui savo duszją bruka.... Pamėgink pats pas jį nuveiti, gal ką laimėsi. Ne blogai iszrodai, o velnias tokius myli.

Avinaitis pasiėmė adresą, padėkavojo bobai ir iszėjo įeszkti velnio kanceliarijos. Velnias tai didelis ponas; gyvena puikiuose rumuose, Avinaitis įėjęs net nusigando ir nežinojo ką daryti. Ant jo laimės tuojaus priejo prie jo jaunas velniukas ir, mandagiai lenkdamas galvą, paklause:

— Kame galiu Tamistai patarnauti?

Avinaitis pradėjo mikseti, bet ant pabaigos aizskiai tarė:

— Noriu parduoti savo duszją.

Velniukas da mandagiai linktelėjo ir vel paklause:

— Kokių Tamista reikalauji iszlygų?

— Iszlygų? Kokių iszlygų? Asz nesuprauntu.

Asz klausiu ko Tamista už savo duszją reikalauji: meiles, garbės, laimės loszime, turty.

— Asz... asz noriu pinigų. Daugiau nieko.

Velnias parodė trepus ir tarė:

— Pirmos durys po deszine.

— Avinaitis drebėdamas lipo trepais. Priejęs prie durų atadarė jas ir įėjo į didelę salę pilną visokio amziaus žmonių. Buvo tenai daugelis puikiai pasiredzusių bet nemažai buvo ir apdriskeliu. Avinaitis su dideliu nusistebejimu pamatė kelis pažįstamus ponus, kurių kadaisia praszė darbo. Buvo labai iszbliszke ir nullude. Visiėjo po vieną

szoninį kambarį isz kur iszėjė greitai sprudo per duris, tartum norėdami pabėgti. Avinaitis stovėjo kamputį kolele ir ant jo akaleina atėjo.

Kambarij, į kurį Avinaitis tapo įvestas, stovėjo stalas už kurio sėdėjo senas velnias ir žiūrėjo virszum akuliorijų. Kada Avinaitis papasakojo savo norą velnias nusistebejo.

— Aaa,.... tarė kraipydamas galva, žmonės kas sykis eina blogin. Ir seniau ateidavo pas mus jauni vyrai, bet nė vienas nereikalavo pinigų. Vienas norėdavo laimės laikė kartės, kitas trokszdavo garbės, o daugiausia buvo tokių kurie norėdavo įgyti budą pritaikimo mylimos szirdies... Tamista gi reikalauji pinigų?... Pinigų!.... O vargingas sutvėrime!....

Avinaitis užraudo.

— Asz noriu valgyti, atsakė nedrąsiai.

— Na gerai — atsakė velnias — ir iszėmęs penkis auksinius pinigus įdėjo juos į mažą portmonetką ir atkiszo Avinačziui, tarlamas: Te, imk.

Jonas labai nusistebejo ir akis pastatęs žiūrėjo į velnią. Tikėjosi didelių maizų pinigų gauti.

— Nesibijok, — tarė velnias, — sity pinigų Tamista niekadoms nepabaigsi. Szitie pinigai suriszta Tamistą su mumis ir daro Tamistą mūsų savaszcia. Kada Tamista numirsi tai da ir tada Tamistos duszia laikys rankoje szituos pinigus, ir tik peklos vartuose juos nuo jos atims. Szitie pinigai tai yra mūsų kontraktas, kuris rizis mus pakol pinigai nuo Tamistos nebus atimti.

Žmogui nesmagu pasidarė, bet tuojaus isztraukė velniui isz rankos pinigus ir iszbejo isz velnių namo.

Nudurė tiesiog į Restauraciją.

Jonas Avinaitis tuojaus persitikrino juog velnias jo neprigavo. Pinigų negalėjo pabaigti. Galėjo išduoti kiek norėjo o tie penki aukšiniai vis portmonetkoj buvo. Dabar Avinaitis jau buvo didelis „bagoczius“. Iš pradžių nieko daugiau neveikė tik valgė ir gėrė, bet su laiku ir jo norai į poniszkus persimainė, tad gyvenė puikiuose rumuose, laikė daugelį tarnų ir gėrė vien šampaną. Jautėsi labai laimingas, nes turėjo viską, ką tik norėjo. Po nekuriam vienk laikui nubodė Avinaicziui toks vienodas gyvenimas ir jis pradėjo tankiai giliai užsimislinti. Ateidavo tada jam ant mislių, juog baises kančias turės po smert kentėti, nes velniui duszią pardavė ir tada niekas jam nebuvo mielas. Tie pinigai tartum jį degino kaip karszcziausios žarijos; norėjo kaip nors nuo jų atsikaraskoti, bet negalėjo. Išleido kiek tik imanė, o tie penki aukšiniai vis kiseniuj buvo.

Kartą atėjo jam ant mislių ataduoti ant bažnyčios Nuvėjo tad ant Miszių o paskui išseidamas iš bažnyčios metė pinigus ir su portmonetka į skrinutę. Bet pinigai išpuolė ant grindų tartum skrinutė but buvus be dugno. Stebėtinai daiktas juog niekas apart Avinaiczio to neužvelgė. Baisiai persigan dėsi Avinaitis pasiėmė pinigų ir greitai išėjo išbažnyčios. Czionai pažiūrėjęs į portmonetką, rado visus penkis aukšinius.

— O asz nelaimingas, — tarė atsidusdamas, pražuvau ant amžiu.

Buvo szilta vasaros diena, o Avinaitis braniukojo po New Yorke gatves suvis nežinodamas kur eina. Su sykiu sustojo, pabružino ranka kaktą ir vienas sau tarė:

— Neuzsimoka ant svieto gyventi, reikia sau smertį pasidaryti. Ar szeip ar teip vis į peklą eisiu.

Teip pamislįjęs Avinaitis nuėjo ant Brooklyno tilto ir ketino szokti į vandenį.

Kada Avinaitis užsilipęs ant tuszczio vezimo, praslinko pro stovintį paicmoną, ir jau, pribėgęs prie kraszto tilto, norėjo szokti į vandenį, pamatė stovinczią merginą su labai nuliudusiu veidu. Apaszaravę jos akys ir didelė ant veido iszgastis atkreipė visą Avinaiczio atydą ir jis užsimirszęs savo norą, prisariatino prie merginos.

— Kas nor esi, mergele, pasakyk ko teip esi nuliudus ir matau baimę ant

tavo veido? Sakyk, gal pagelboje galėsiu tau buti.

Mergina atkreipė ant jo savo išbliszkusį veidą ir įsmeigusį į jį savo stiklines akis, tarė:

— Asz vadinuosi Lena McAvoy. Esiu labai nelaiminga. Gyvenimas man labai nesiseka. Negaliu net ant maisto uždirbti, tad noriu jau užbaigti savo vargus szokant szitai nuo szito tilto.

Avinaitis iszgirdęs tokius žodžius, griebė merginą už rankos ir skubiai tarė:

— Padarysiu tavę laiminga, laimingiausia ant svieto, tik turi ant vieno pristoti.

— Ant ko? — užklausė mergina.

— Turi likti mano pati.

Mergina užraudo, bet tuojaus pakėlus akis drasiai paklausė:

— Kas gi Tamista esi?

— Asz vadinuosi Jonas Avinaitis.

Turiu tiek pinigų juog galėsime savo gyvenime visko turėti. Net paukszcio pieno mums nestokuos.

Mergina valandėlę tylėjo bet paskui suspaudė Avinaiczio ranką ir tarė:

— Gerai. Tinku.

Avinaitis iszgirdęs tokius žodžius net paszoko iš džiaugsmo. Paėmė merginą už rankos ir skubiai vedė į miestą. Praeinant pro krautuvės langus Lena pamatė labai puikius parėdus ir tarė:

— Nupirk man Jonuk, szitą ve dresę, matai, kad mano suplyszus.

— O mano mieliausioji! — tarė Avinaitis — nupirsiu tau visą tuziną dresių ir parėdysiu tavę teip kad nė vieno milionieriaus pati negalės su tavim lygintis.

— o —

Avinaitis paėmė ant Fifth Avenue puikų namą ir pradėjo ruosztis prie szliubo. Pirmiausia reikėjo puikiai pauposzti namą, o paskui pripirkti Lenai visokių parėdų ir kitų daiktų, idant nebutų tokio daikto, kurio ji norėdama neturėtų.

Praslinko jau keli mėnesiai, bet Avinaitis su savo sužiedotine vis buvo pirkimu užimti. Norint kasdie vezimais pas juos iš krautuvių vežė, vienok da nė pusės reikalingiausių daiktų Avinaicziui neturėjo.

Kartą, kadą užmokėjęs Avinaitis apie pusę milijono dolierių,ėjo į kitą krautuvę daugiau pirkti, ir eidamas per duris, dėjo į kiseniųjų portmonetką, staugą kokia juoda ypata istraukė jam iš

rankos portmonetką, o dėjo kokią kortelę. Nusigando Avinaitis ir su dideliu nusistebėjimu pamatė, juog tai yra ta pati korziukė, kurią jis buvo davęs velniui, pavesdamas jam savo duszią, o priimdamas auo jo pinigus. Norėjo rekti, bet jau tos juodos ypotos nebuvo. Norint Lena neturėjo da nė pusės reikalalingiausių daiktų, vienok pekla jau subankrutijo. Iszsziedėjo tad ir Avinaiczio duszios ir atėmė savo pradotką, sugražindama jam jo kontraktą.

Žinios iš pasviečio.

Rosija.

Badas Rosijoje, o ypatingai vidurinėse gubernijose daėjo lig tokiam laipsniui, juog iszbadėję žmonės, neturėdami ką valgyti, pradeda priesztytis valdziai, o tankiai su ją ir susimusza. Vienas iš rusiszkų laikraszczių danesza, juog Saratovskoj gubernijoj pulkai isz badėjusių kaimiecių sykiu su pacziom ir vaikais eina į didelius miestus ir miestelius praszydami duonos, o kadą anos gerumu negauna, tai plėszia krautuves ir ima viską tą, ką galima naudoti dėl užlaikymo gyvasties. Isz priezasties bado, ponavoja ten karsztligė, isz ko mirszta daugybė žmonių.

Vietinė valdzia neatranda geresnio vaisto tam viskam, kaip tik szoblė ir karabiną. Iszsiunczia pulkus kareivių, idant numalszint minias iszbadėjusių žmonelių, kurie praszo kasnelio duonos, ir iszvaro juos isz miestų, lai mirszta bado. Tankiai kaimiecziai, nors iszbadėję, pasiprieszina kariumenei ir tada prasilieja daug nekalto kraujo. Paskutinėse dienose tokios musztynės teip smarkiai pakilo tarpe žmonių ir kariumėnės, juog ministeris vidurinių dalykų pasiryzo nusiduoti pas patį carą, idant ans apszvarstytų tą dalyką.

Pietine Afrika.

Boerai nepaliauja muszė anglus. Pas miestą Williasdorp susitikę su anglais užmuszė jų kelesdeszintis, 350 paėmė į nelaisvę. Neuzilgio po tam, netoli to pats miesto, paėmė 100 anglų į nelaisvę. Taigi tos paskutinės dvi musztynės pridavė da daugiau boerams narsumo. Vienas boerų aficieras paimtas į nelaisvę prisipažino, juog boerų kareiviams yra iszduotas naujas paliepimas, idant laike musztynės kareiviai szaudy-

dami taikytų j aficerius, nes tadą anglai daugiau atjaus bledies kareje. Ir teisybė, paskutinėse musztyne anglai nustojo daugiau aficerių, kaip paprastų kareivių.

Boerai pirmiau da abejojo apie izlaimėjimą karės, bet dabar jau nemislija pasiduoti, ir jeigu norės anglai susitaikyti, tai turės tiktai ant tokių izslygų, kurios bus geresnės boerams.

Pietine Amerika.

Karė su pasikeleliais Columbijoje da nepasibaigė. Pasikeleliai daugiausia kelia maisztus provincijoje Panamoje ir 19 dieną Lapkriczio užėmė miestą Colon, (Apinwall), kuris guli siauriosios dalij vidurinės Amerikos, suvienijancijos sziaurinę su pietinę Amerika.

Suvenytos Valstijos izsziuntė savo kariskzus laivus, idant kariumėnė vaktuotu gelezkelj, kuriuo veža visokius tavorus, nes miestas Colon užimtas per pasikelelius, stovi ant didelio trakto, ba izs jo izseina viens tik gelezinkelis, kuris suvienija dvejias mares.

Isz visur.

Izspanijoje pasikelinėja studentai priesz valdžią. Miestuose Madrite, Valencijoje ir Barcelonoje jie sudegino daugelj striktarių ir kelias bažnycias.

Prancuzijaj grasina didelis vargas, nes labai mažai surinko vinvuogių. Darbininkai negaudami atsakancijos užmokesties už darbą, žada straikuoti.

Nors kiti laikraszcizai danesza, juog Popiezius labai serga, bet tas neteisybė; yra sve, kas ir sulauks kito meto apvaiszcizoti 25 metinį jubilejų savo popiežystės.

Maskvoj ir kituose dideliuose miestuose policija arestvavojo daugybę darbininkų, kurie neturėjo darbo ir pristatė juos į tą vietą, prie kurios katras prisirasęs.

Berline apie 300 Amerikonų apvaiszcizuoja 29 Lapkriczio, kaipo dieną padėkavonės (Thanksgiving day). Laikė puikius pietus, o po tam buvo szokiai.

Konstantinopol. Nekurie laikraszcizai danesza tvyrindami, juog misio-

njerka Stone jau negyva, bet tam da ne galima tikėti, nes kiti raszo visai prieszingai.

Pekin. Isz Kaifengfu danesza, juog Kynų ciešorius, motina ir visas karaliskas dvaras persikraustys į Pekiną 3 Gruodžio.

San Francisco. 29 Lapkriczio mieste San Mateo numirė George M. Pullman 26 metų, sunus milijonieriaus, kurio yra karai, vadinami „Pullman“, einanti po visą Ameriką.

Antverp. Belgijos karalienė Marya Henryka labai serga.

Isz Konstantinopoliaus daėina žnia, juog susimuszė turkai su armėnais ir daugelis tapo užmuszų izs abiejų pusių.

Hongkong. Kinų miestuos jau labai mažai turi vandens, o da sausa dalis metų vos tik prasidėjo. Ten kadą ateina tas laikas, tai nebuna lietaus daugiau kaip porą mėnesių.

Springfielde, Ill., straikuoja 250 darbininkų, kurie dirba dirbtuvėje: Sattley Plaw Co. Nori, idant padidintų mokeskj.

Amerika.

Užmuszė daugelj darbininkų.

Detroit, Mich. 27 Lapkriczio eksploclavojo garinis katilas fabrike: „Penbethy Injector Co.“ sudraskydama visą tą murą. Tame laike dirbo 85 žmonės, izs kurių 26 izstraukė izs po griuvėsių negyvus, 24 suzeistus, o kitiems nieko nekenkė. Bledies ugnis padarė apie ant 180,000 dol.

Susimuszė traktai.

Detroit, Mich. 29 Lapkriczio susimuszė da pasazieriniai traktai. Ant vieno izs jų buvo beveik visi emigrantai. Ko ne visi karai buvo sulaužyti, o tuo žaus po susimuszimui pakilo ugnis ir viskas sudegė. 80 ypatų likosj užmuszų, o daugiau kaip szimtas suzeistų.

Isz baimės atėmė sau gyvastj.

Louisville, Ky. 29 Lapkriczio S.R. Young, kasierius vienos bankos, praleido 50,000 dol. Kadą artinosi laikas, kurlame perziurdavo visos bankos knygas, kasierius, nezinodamas ką izs baimės daryti, atėmė sau gyvastj.

Elektriko kresė.

Auburn, N. Y. Ant tos kresės, ant kurios buvo nužudytas Czolgosz, 23 dieną Lapkriczio likosi nužudytas Fr. Krist, už tai, juog nuszovė savo merginą, kuri atsisakė su juo apsivesti. Bet jis priesz smertj susivienijo su Dievu ir visą laiką poteriavo.

Reikia buti atsargiam.

New Haven, Conn. 29 Lapkriczio du broliai, vaziuodami vežime su vienu arklju matė, juog ateiua trukis, bet tikėjosi, juog spės pervaziuoti skersai gelezkelj. Vos tik užvaziavo ant rėlių, trukis juos pasivijo, sudauzė vežimą ir užmuszė arklj. Jie da liko gyvi, bet teip suzeisti, juog turės mirti.

Geras indikas.

St. Louis. 29 Lapkriczio Elena Willis gavo nuo savo sesers, kaipo dovaną, indiką, kurio viduriai buvo izskumzti popieriniais pinigais, vertės 10,000 dol.

Karas įpuolė į vandenj.

Pougnkeepsie. Dec. 3 elektrikinis karas, eidamas nuo kalno, nuszoko nuo rėlių ir įpuolė į upę 45 pėdas žymen. Ant karo buvo 7 ypatos, izs kurių tik viena prigėrė.

Nuo miego numirė.

Hiawatga, Kan. Dec. 3 numirė J. S. Lytle, kuris per tris metus beveik visą laiką miegojo. Kartais nepabusdavo kelias dienas, ir daktarai turėjo jį maityti miegantj. Miegodamas ir numirė.

Per mares skrynioje.

Hoboken, N. J. 3 Dec. atplaukė izs Hamburgo laivas „Palatia“, kuriame netikėtai rado žmogų, užkaltą skrynioje. Jis buvo jau menkai ką gyvas ir turbut turės mirti. Jis pats davėsi užsikalt skrynioje, idant uždyką atvaziuot į Ameriką.

Susimuszė ferai.

San Francisco. 1 Dec. susimuszė du ferai Sausalito ir San Rafael. 4 ypatos rado smertj vandenyje.

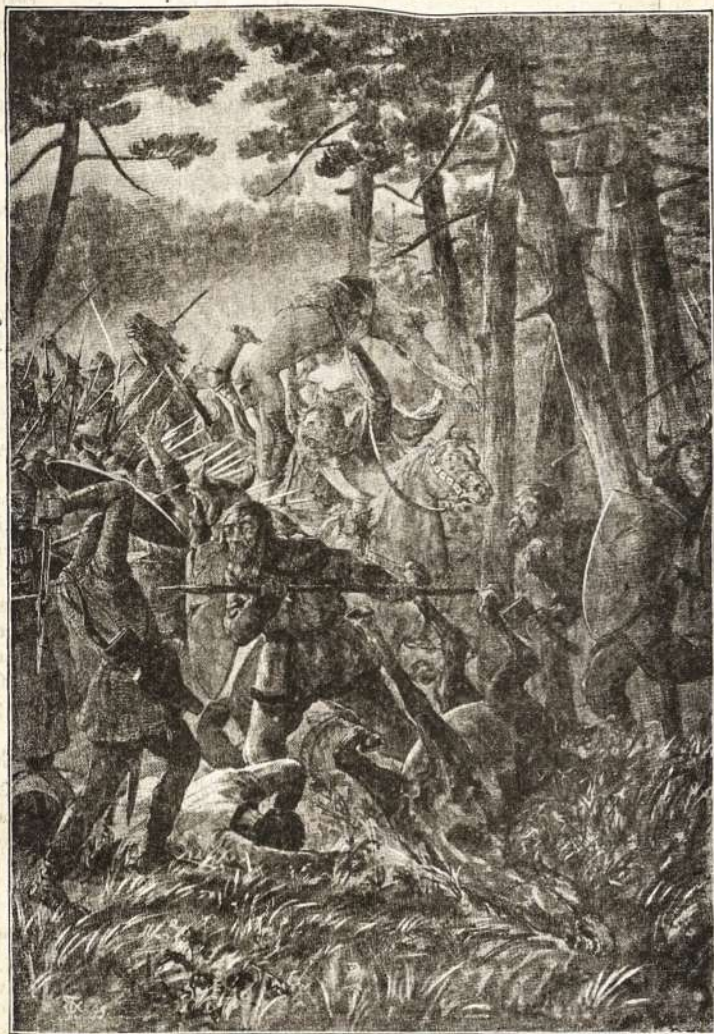
Pajieszkoimas.

Asz Motiejus Pecziulionis pajieszkau savo draugo Baltraus Babarskio izs Randiszkių kaimo, Szventazerio parapijos, Suvalkų Rėdybos. 7 metai Amerikoj. Yra labai svarbus reikalas, jei kas jį žino arba jis pats tegul atsisvaukia ant szio adrado:

Motiejus Pecziulionis,

21 Middle str.,

Lawrence, Mass.

KOVA PO ŽALGIURIU.

Buvo graži diena. Saulė giedriai švietė. Su sykiu isztyko vėjas ir ėjo per girią lauždamas medžių szakas ir neszdamas lapus. Isz girios iszėjęs į laukus ir surinkęs daugybę dulkių, neszė jas ti-siog į akis kryžiokams. Kone vienkart su vėju pakilo o re didelis riksmas, atsiliepė ragų ir visokių trimytų balsai ir visas lietuvių buris puolėsi ant kryžiuokų. Vedė lietuvius pats Vytautas. Tuojaus viskas susimaiszė. Suskambėjo tuojaus ginklai, sutraszkėjo spragilai. Isz visų szalių girdėti buvo vien arklių žvangimas ir mirsztanczių vaitojimas. Pradėjo bėgti upeliai kraujų, o žmonės griuvo ant žemės tartum rugiai, kuriuos daugelis kirtikų kerta. Didysis kryžiuokų vadas Ulrich von Jungingen subadytas lietuviszkoms ragotinėms, alpstanczia ranka da ilgai gynėsi, bet ant pa-baigos smeigtas ragotine į kaklą, krito ant žemės tartum koks azuolas. Kunai kryžiuokų pridengė savo vadą.

Saulė jau baigė savo dienos kelią. Jagėlla, Vy-tautas ir Zyndram stovėjo, o priešzai juos neszė žu-vusių kryžiuokų vadų kunus. Lietuviai atneszė visą subadytą Urlich von Jungingēn kuną ir padėjo po karaliaus kojų. Jagėlla pažiūrėjo ant to baisaus lavo no ir atsidadusęs tarė:

— Szitai yra tas, kuris da szį rytą laikė savę didžiausiu už visus pasaulės karalius.

Toliau pradėjo neszti kryžiuokų karu nas. Jagėlla pažiūrėjęs ant gulinczių lavonu vėl tarė:

— Visas-kryžiuokų Zokonas czion guli.

Ir užtiesą griuvo visas Kryžiuokų Zokonas, palik-damas ant kovos vietos 600 augsztesnio skyriaus savo vadų ir brolių. Griuvo ir jau daugiau nepakilo.

Kova po Žalgiriu buvo teip baisi, juog krito apie 40.000.

LAISZKAI PAS DRAUGA.

Ketvirtas laiškuokas.

Gal jau Tau pabodo laukiant nuog manęs tolimesnių laiszkų apie tą pamflę-tą Buchnerio. Buvau visą laiką vis nesveikas, o sziam paskutiniam laike man net reikėjo kelias dienas ir lovoj pergulėti. Dabar jau vėl pasveikau ir raszau, kač iszpildyti prizadėjimą ir kad Tau nenubostų labai jau ir teip belaukiant nuo manęs žinių prizadėtų. Anuose trijuose laiszkuose rasz'au abelnai apie tą knyga. Menu juog Tu mielas Drauge, vėl turi vieną užmetimą. Tu tikrai misliji teip: „raszai abelnai apie tą pamflę ir kritikuoji, bet ant specialiszkų klausimų neeni ir ne kritikuoji ir neiszrodai jų neteisybes.“ Taigi Bro lau, sziam laiszke paraszysiu apie ne kuriuos klausimus isz tos knygos, Kad atsakyti ant kiekvieno klausimo, tai reiktų tokią pat didumo knigą kaip Buchnerio parasziti, tas neyra manų užduote, užtai asz tik apraszju ne kuriuos klausimus ir parodjisi ką Buchneris sako. O tikiuosi Tavę tuomi užgą nedjti.

Buchneris yra visai bedievis. (Lapas 229). Jis nori neiszmanėliams į galvą idėti juog Dievo nėra. Jis sako juog pirkliai, philozophai, keleviaii jurių ir missionieriai liudijo, buk daugumas tautų neturi jokio supratimo apie Dievą, kas visai neteisybė yra. Jau seniai priesz Christaus užgimimą Plutarkas pasakojo, juog gali visur eiti po svieta, rasi miestus be murų, pavargusius bet be namų maldos, be prisiegy ir kurie nieko nežinotų apie Dievą, tokių žmonių nėra. Kad butų Buchneris perskaitęs Grekų philosophiją ten butu pamatęs, juog nebuvo laiko, kuriame žmonės nebutų tikėję į esybę Dievo, nors visuose laikuose buvo ir bedievių, kurie tik iszėnimai buvo. Misijonieriai, ant kurių Buchneris remiasi, visai ką kitą liudija. Žinoma, neranda miszionieriai pas dykus žmones toli tokio supratimo kokį jie turi bet neranda to kios tautos, kuri visai jokio supratimo neturety esybę Dievo. Pernai man prieko buti ant konferencijos vieno miszionieriaus isz Afrikos, kuris tenai 13 metų perbuvęs ir ant trumpai sugryžęs į Europą vėl tuoj ketino grįžti: jis pasakojo juog tie žmonės labai žemai kultūriszkai stovi, gal žem'au už kitas dykas tautas, bet turi supratimą apie esybę kokios nematomos, kuri ant svieta

galybę turinti ir valdanti juoni. Buchneris tik primena apie bedievius, kurie nori vorti visą svieta bedieviszku, o apie tokius raszėjus ir filozofus kaip Socrates, Plato, Aritoteles, Seneca, Pliutarchas ką jie mokino apie Dievą tai gražiai nutyli nes jam jų liudijimai nepatinka. Tie virszminėti autoritetai turi visam mokytam svieta didžiausią autoritetą; Buchneris nori įtekme padaryti ant nemokytų žmonių užtai teip daro.

Lapas 238). Jis sako nėra misliji mo be smegenų ir teipgi negalimas daktas, kad sveikos smegenys nemislytų, iszeina isz to aiskiai, kad ir kiauė ir jautis kurie turi sveikas smegenis teipgi turi ir mislyti, vienog nemislija ir ne sanprotauja ir kad pasitaiko arklis žmogų sudaužo, bet iki szio nieks užtai arklį nenortejo paduoti į sudą.

Pagal Buchnerį visi kiti gyvuliai (lapas 249) nuo žmogaus nedaug ką skiriasi, nėra tai kitos veislės, tik laipsniu iszsilavinimo skiriasi nuo žmogaus. Žmogus neturi duszios nemirsztancios tik kokią ten sylą, turjs, užtai toliau teip jis sako: (lapas 250) „teiposgi ne reikia užmirszti juog duszia mokyto gyvulio teip duokim sau, szumies, beždžionės ar sloniaus, be abejonės augsztesnia daug yra už duszę žmogaus idioto, kretino arba neiszmanėliaus (nerangiaus). Koks tai neiszmintingumas butu sako, jeigu tokių žmonių duszia butų nemirsztanti o tų mokytų gyvulių duszia mirtų“. Mielas Bro lau nežinau ką tu ant tokio dictum pasakytum, asz isz savo pusės tik tą pridėdu, juog jeigu kas tokį absurdą pasako, kuris pats už savę kalba ko jis vertas, tai nēr ką daugiau ir pridėti. Da tą pridėdu, kaip Buchneris paseno ir nerangium pasidare ir negalėjo jau pliovonių rasztyti priesz religiją, kad tada jam kas nor butų pasakęs: ana tavo szumies mokito duszia jau geresnė yra už tavąją, nežinau ar Buchneris už tokį pažeidimą nebntų padavęs į sudą pažeistojo.

(Lapas 249). Buchneris neranda essentialiszko skirtumo tarp žmogaus ir gyvulio norėdamas užgti nemirsztancią duszią žmogaus sako, jeigu duszia žmogaus po smert kune lieka gyva, tai kas busę su duszėmis gyvulių? teipgi ir gyvulių duszios buk turėtų nemirti, juog pagal Buchnerį duszia žmogaus nieku nesiskiria su gyvulio, tik laipsniu iszsilavinimo. Nabagas Buchneris norėda mas užgtinti juog žmogus neturi nemir

tingos duszios, net prie to griebiasi ir daro tik savę juokingu. Kaip jis nori gali mislyti apie duszias gyvulių teip kaip jam patinka, bet da žmonės nepavirto į tokius besmegenius kaip Buchneris, iki szio vis atskiria žmogų nuo gyvulio ir skirtumas tarp žmogaus ir gyvulio yra nepereinamas. Iki szio ne buvo atsitikimo, juog per lavinimą gyvulys įgytų žmogaus is mintį, skirtumas tarp gyvulio ir žmogaus yra nepereinama.

Toks naiviszkumas Buchnerio pa-eina isz to, juog jis akiai priima teoriją Darvino, kuri jau kaip sakiau Europoj baigia savo amžį Europoj ir mokyti ją pradeda jau sapnų vadinti o vienas profesorius isz Vokietijos universiteto isz reiszke, juog ta teorija Darvino tik ant imaginacijos žmonių bledingą įtekme padarius. (Kronehafte Idee.) Visi žmonės turi norą gyvenimo savyje ir jeigu su smercziu viskas pasibaigtų su žmogumi ir nebūtų kito gyvenimo po smert, tas butu priesz prigimimą žmogaus, kuris visada nori gyventi. Žmogaus prigimimui yra prieszingas visoti nis jo sunaikinimas su mircziu. Buchneris kaipo bedievis ir netikėlis ir žinodamas kas jį laukia po smert, sako juog butu baisiausių daiktų, jeigu duszia po atsiskyrimui nuo kuno numirtų. Buchneriui kaipo bedieviui geriau butų, kad su smerczia duszia kaip ir kunas iszniktų. Matai Miels Drauge jau seniai pasakė Seneca: „bedieviai dieną sako, kad Dievo nėra ir nori kitiems tą įkalbėti, bet kaip naktis ateina ir kaip vieni yra, tada dreba isz baimės to Dievo, kurio esybę dieną nori užgtinti“. Teip ir Buchneris daro, szoka su matiku ant saulės, visai nori užgti esybę Dievo, o kada kalba apie ateinanti gyvenimą tada jį ima szirpulai isz baimės, kaip reiks po smert su Dievu atsteisinti, tai jis nori įkalbėti žmonėms, kad nėra ateinancio gyvenimo ir žmogui geriau, jeigu jis su smercziu visai iszniksta, kas yra priesz prigimtą norą ir noturą žmogaus, ką ir pats Buchneris pripažįsta. Tai matai Bro lau, kaip argumentuoja bedieviai. (Toliaus bus.)

Reikalinga.

Jeigu kur randasi geras vargamistra, mokantis vesti chora, gali tuoj gaut vietar Rasztytis pas

Rev. J. Sutkaitis

2112 Sarah Str.

Pittsburgh, Pa.

LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roebing str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Savnaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Izleina kas CZETVERGAS.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokit:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURGH.

Korespondencijos.

Waterbury, Conn.

Priežodis sako, kad lietuviai myli kersztą, ir teisingai, jei nors akį užmesime ant visotino lietuvių krutėjimo, daug kerszto pamatysime. Kersztas jau pats per savę geru nėra; jis abelnai yra locnasczija žmonių žemų jausmų. Prakilnesnių retai jis laikosi, ir todėl kersztas teip tankiai apdumia žmogui akis, jog jis lyg aklas eina ir daro pats nežinodamas kur ir ką.

25 d. Lapkriczio Jonas Teraila sukvietė mus visus ant apgailejimo Philadelphijos lietuvių. Perskaitė tenais mums, „Vienybės“ melus, o paskui apgailystavo, jog Philadelphijos geri (teip) katalikai daug nukentėjo iš priezasties negero (teip) kunigo Kaminsko.

Na, ir matai, kaip žmogus, apakintas savo piktumu ir kerszto noru, pliauskia paskui suvis nežinodamas ką.

Tie geriejie Philadelphijos lietuviai provojosi ne su kunigu, bet su parapija, nes parapijos bažnyčią, kuri buvo uzraszta ant svz. Antano draugystės, ir kasą norėjo prisisavinti. Szaukė, rėkė, kad jų yra daugybė, tuo taryu pasirodė, jog jų yra isz viso apie 100, t. y. svz. Antano draugystės sąnariai. Kada ant pabaigos sudas bažnyčią prisudijo pa-

rapijai, nes parapija, o ne svz. Antano draugystė iszmokėjo skolas ir sudėjo \$ 5000, tada geriejie katalikai užpuola bažnyčioje ant kunigo, kurs dar nė laiko neturėjo su žmonėms susipykti, nes buvo tikką atvažiavęs, ir bekerszydami priesz kunigą, laužo net kryžių. Ir tai daro „geri“ katalikai.

Paliaukit jau bent blevyzojė!

Jei jus nustojoj proto, tai nemislykit, kad ir mes jau jo neturime. Galėjo jums prasikalsti kunigas, bet ką blogo padarė jums Vieszpats Jėzus, kad net Jo paveikslą laužot ir mindžiojat?

Tokius tai gerus katalikus apgaillestauja geras katalikas, Jonas Teraila. Waterburietis.

Boston, Mass.

25 d. Lapkriczio 9 adyną ryte prasidejo dievmaldystė 40 valandų. Miszias celebravojo airis kunigas, diakonu buvo kun. Saurusaitis isz Waterburio, subdiakonu vietinis klebonas, kun. J. Gričius Pamokslą sakė kun. Saurusaitis. Paskui dar pamokslus sakė kun. Jaksztys isz Worcester, Mass. ir kun. B. Moleikaitis isz Albany, F. Y. Pasibaigus dievmaldystei vyskupas dirnavojo žmones ir kun. Saurusaitis pasakė pamokslą apie Dirmavonės Sakramentą.

Mūsų lietuviai, kurie sau pasistatę bažnyčią, buvo pas arcivykupą praszydami, idant ją paszventintų, bet arcivykupas ne girdėt apie tai nenori. Nežinia kas su ta bažnyčia bus; kontraktorius gąsdina, kad jei jam tuojaus pinigų neužmokės, tai bažnyčią varys ant licitacijos.

Žinovas.

Vietines Zinios.

Seniau lietuviai buvo sveiki, bet dabar sirgti ir mirti pradėjo. Numirė *Tamosius Makackas* ir subatoje tapo palaidotas. Velionis dirbo farbų pabrūke, per ką gavo krutinės ligą ir numirė pasirgęs apie tris sąvaites. Jis savo smertį prijautė, todėl iszsykio szaukėsi kunigo.

Panedelij tapo palaidotas *Juožas Rudzinskas*. Sirguliavo jis jau nuo ilgescnio laiko, nes turėjo dziova. Priesz sanvaitė susirgo labiau ir du syk atlikęs szventą iszpažintį, gyvastį nžbaigė. Paliko paczią ir du vaiku.

Utarninke tapo palaidotas *Jonas*

Kazakeviczius. Velionis iszrodė labai gerai, bet tai tik klaidingas buvo jo iszrodymas. Jis turėjo vandens ligą ir neilgai sirgdamas, aprupintas szventais Sakramentais, su sziuo svietu persiskyrė. Priesz smertį visą dieną buvo be žado. Paliko paczią, su kurią gyveno pusantro mieto ir vieną kudikį.

Amžina jiems atilsj.

27 dieną pereito mescio, nakczia, užsidedę dirbtuvė „National Enameling and Stamping Co.“ Ugnije rado smertį dirbtuvės dažiurėtojas draugia su tikru savo tarnu szunim. Iszgirdęs jis kokį nepaprastą užimą, ėjo paziurėti, kas tai galėtų buti, tuo tarpu liepsna jau apėmė visą namą ir dažiurėtojas sudegė. Szunį rado negyvą prie savo pono kojų.

Ugnį gesino arti dvi dienas.

Blėdies skaito ant 500.000 dol.

29 d. pereito mescio New Yorke sudegė dirbtuvė „Mutual Gas Co.“ ir teipgi dirbtuvė „Uptegrove and Bros.“ Ta paskutinė buvo arti „Standard Oil Co.“ todėl turėjo szioj tukstanczius galionų naftos iszlieti į vandenį, idant iszsigelbėti nuo eksplozijos.

Gesino tris dienas. Blėdies apskaito ant milijono dol.

14-tas

METINIS

BALIUS!

Draugystė szvento Juozupo rengia didelį balių, kuris atsibus 31 Grudzio, priesz Naujus Metus ant Caecilia Hall, 101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Balius prasidės 7:30 vakare.

Tikietas 25c.

Nuoszirdžiai užpraszo pributi visus be skyriaus lietuvius ir lietuvaites, kaip vietinius, teip ir isz apielinkės.

KOMITETAS.

PASARGAI!

„ZVAIGZDES“ spauštuvė yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKTIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-al vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

„SZWENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Pabaiga).
XXIV.

Tuo tarpu atsitikimas apie avizas perslinko netikėtai į laimę. Agštesnėji valdžia, kuriai gerai pima išnakinėjus, sudas išdavė šioji tikrai gudrų nusprendimą: „Delto, kad aiškiai nesimato tikro šlovės nuplėšimo turėti Zykovą už nekaltą.“ Tas nusprendimas nelyginant tartum griauštinis nutrenkė Lupinskį ir jo šalininkus ir privertė valandą maž visai nusiminti.

— Tai! nesimato tikro šlovės nuplėšimo! Kam jie teip rupinos, paėmė tiek sąžincini ap sunkinti ir liepė kitiems griešyti?

Visi šėlo. Visu balsu krioškė, kad teip neišpuola, kad jei tiesa yra, tai kam nors yra, kad čia nenusprendimas, bet Dievas žino kas! Pats ponas maršalka nirdavo ir kitus kurdavdavo.

— Ačiū – sakė – Dievui, užtad kad teip pasibaigė.....

Bet jam dar geriau pasibaigė: tuojau po tos žinios pasklydo paskalba, kad Zykovą perkėlė į D..... Gyveno jame žydai, buvo netoli geležkelio ir turėjo kasžin kokį istorišką paminklą. Zykov džiaugė, buvo linksmas begalo: jau įkūrėjo karę, neramumas, nesutikimas, žaži savimeilės išdavimai, trumpai sakant – negerumai, kurių noris daug perleido, vienok nieko gero nematė. Greitai išsiuršo šį kelionę, už niekus išpardavinėjo daiktus, išleido pirmą su širmiuku Ignatovičę ir ankesti su nieku neatsisveikinęs išvažavo iš miesto. Buvo labai laimingas ir linksmas. Išsižadėjo su maršalka susieiti, nors geras Ivan Tichovič veljio ir pats ketino buti užtartytoju. Zykovas pradžiugo. Išsikliudęs laukė naujų įspudžių ir visai užmiršo senovės skausmus. Ką paliko toli, nė kiek jam nerūpėjo. Mislėjo, kad jau viskas pabaigta ir davazevęs rubežių dviejų apskričių, atsistojo ant augšto vežimo, pažvelgė paskutinį kartą į visas šalis ir atsiveikino su laukais, krumais ir pelkėms. Kad sėdo geležinkelio važiuoti, asiduksejo, nurimo širdis..... persizegnojo. Pats buvo linksmas ir rodėsi jam, kad viskas aplinkui linksminasi. Maloniai klausėsi švilpimo, kalbėjo su keliauninkais tartum mėginamas bene užmirš ir kur galima buvo, išsigerdavo.

Ant galų galo, greitas arklys atvežė į paskartytą vietą. Zykov paėmęs daiktus, išlipo, susimaišė su žmonėmis ir ant amžių pragaišo iš mūsų apskričio ir baigiamojo aprašymo.

XXV.

Draugai Lupinskio norėdami pradžiuginti nuskriaustą nusprendimu, pasiketino parašyti raštelių su gražiausiais veljimaiis ir jausmais. Tokius raštus tik tadą pradžiugo rašyti. Pirmą jų nebuvo. Lupinskis pagyrė gerą užmanymą (kalbėjo pagaliaus, kad pats pasakė, kaip reikia parašyti, bet žinoma, buvo tad žmonių nedorybė.) Visų svarbiausiu dalyku buvo surinkimas kuo daugiausiai pasirašymų, todėl-gi tą darbą atlikti visi sujudo: Sosnovič, kaip mokytyas, pasiėmė pastatyti ženklelius ir atspaudinti, spraukininkas Akula ketino prispirti prekiaujančius, gydytojas Przepaškinskis savo skolininkus. Popai pasiėmė prikalbėti savo avelės. Skorlupskis, kurs mokėjo visai rašyti, pasiėmė atnešti keletą paveikslų, tamai valkiojos po namus ir prašinėjo pasirašymų, pats maršalka apsilankė pas keletą ponų..... Trumpai sakant – darbas ejo gražiai ir sumaniai. Keletui dienų praslinkus, kad raštelis buvo išrašytas, pradžiugintas maršalka išsiuntė savo tarną su raštu pas valdybos rėdytoją, prašydamas, idant daleistų visus pašaukti į sudą, kurie išlojo apmoluoti jo gerą vardą. Tas pa-

dāvimas į sudą ketino buti rykštė pirmiausiai tiems, kurie nepasirašė, paskui laikraščių išdavėjams, kuriuose buvo patalpinti apie Lupinskį straipsneliai ir tiems, kurie iš jų atspaudė. Ant galų galo visiems be išemimo amžiaus, kurie perskaitytė nieko nesakė. Nors išaiškimas su išgaleis, kum teks per kalli, gražiai lėmė kokia Lupinskio širdis, vienok nė vienam neatėjo į galvą, kad Lupinskiui truksta proto.

Valdybos rėdytojas, matydamas, kad maršalka labai daug reikalauja, bijodamas, idant jam apsilėidus, nepakiltu sujukimas, atsakė ir maloniai ramindamas parašė: „Užtatai, kad kaltinimas, kaipo neteisingas, pats gavo galą, delto neišpuola vėl kelti aikštėn“. To geidė ir Lupinskis. Tyčia jis daug reikalavo, idant butų iš ko maž daug nuleisti. Gavęs rėdytojaus raštą, maršalka pasilike visai nekaltas, tartum antrą kartą apkrikštytas ir griebė vėl savotiškai mokyty.

Apgarsinęs, kad nuo visų luomų gavo „malonų raštą“, dar labiau pasiputė ir krito prie aprupinimo reikalų, kuriuos atlikti nebuvo kada, nes iki praslinko visi skaudėjimai, rankos negalėjo dirbti.

Išvares Zykovą, Lupinskis sau pasakė: „vieno priešu mažiau!“ ir vėl pradėjo eiti plačiai. Šolui rodės, kad jam „velniškai“ sekas – ir išties ponui maršalkai sekėsi: tuo tarpu, kad uždanga prasikleidavo ir pradėdavo rodyti nuo tolo prirodymus, kasžin kokia rupestinga ranka kuo greičiausiai užtraukdavo ir priklodavo viską. Šol žėlo, bet nenulstantis Kolobov vėl jį pastatydavo į „pėda“. Bijodami zvainakio Akulos, prieidavo prie policijos raštų ir išnakinėdavo kuo labiausiai pažeminančius atsitikimus – prirodymų jau buvo daug, bet kas dieną jie ejo daugyn. Ant Lupinskio slinko bausis juodas debesis. Augštesnėji valdžia leido jį pamankštinti, Šol džiaugėsi, Kolobov visu balsu sakė: „Sugautas! dabar nebeišsisuks“, o jis išsikliudydavo, išsimeludavo, įduodavo kitus ir pats niekadą neįkliudavo. Šol eidavo iš proto, Kolobov nusimindavo. Ir vargu buvo prokuratoriui nenusiminti: visos šunybės prte emimo į karcičius, aprupinime, valščiuose ir kalinyje matomai buvo teip teisingos, teip buklios ir supainiotos, teip gudriai sutaisytos pagal įvairių paliepiimų, prierašų ir persėpiimų, kad nedrašu buvo jās kelti aikštėn neišnokinėjus pirmo to teisingo kratinio. Buvo tas kamuolys, kureme nebuvo kaip atrasti tikrojo siulo galo. Todėlgi kiekvienas imdavo utetikus galus ir dar labiau supainiodavo. Šol jau privargo ir teipat, kaip Zykov, troško išsprusti pasilėti ir išsikliudyti iš to viso. Orloviene buvo už visus kantresnė, gal delto, kad galėjo iš šalies prisistebėti; iš pradžių, kad užmanymas labai pasisekdavo, laukė begalo sudo, kaipo pragumo, kurs išmez mazgą. Pasiketino daryti neapsirokavus ir drašiai delto, kad nežinojo gerai tiesos. Kad jai veljio, idant pasisamdytu apgyneji, juokės ir perkalbinėjo, kad pats apsigins arba kad pasibaigs „teip“. Ir išties umai viskas pasibaigų „teip“.

Kartą į policiją atėjo tokios įtalpos raštas: „Pavelijū policijai miesto, idant žmonai N. Orlovienei pranešty, kad nusprendimas Augščiausiojo Sudo pripažinti nekaltas.“

Išdavėjas „Apžvalgos“ ir Zykov anksčiaus buvo apgarsintais nekaltais. Tas apgarsinimas, kaip žinome, nemažai papiktino maršalką, kurs sakinejo, kad Augščiausias Sudas negalėjo niekaip teip pasielgti. Kad teip, teip tai viską gali daryti, išties viską – sakė pykdamas ir pagaliaus patį sudą ketino apskūsti.

— Ar nesakiau, kad vilugiai, teip kaip girtuokliai, turi ločną įpatungą dievuką! – sakė Šol atėjęs pasveikinti Orloviene, kad laimingai pasisekė pabaigti.

— Tamstai rodos, kad laimingai pasibaigė?

— Tai kaip? ar nelaimingai?

— Jug užklodas vėl priklėjo ir atidengti vargu!

— Jug jį, sukčių visa Rosia butų žinojus, pirštais nubadė, o dabar sudas atleido nusprendimą jam ir vėl gerai!.... Ar tamsta atmeni, kaip su manim ginčijais, kad sakiau, jug

pasibaigs „teip“. Juokiais ir mislijai, kad nieko nežinau, o pasirodė, kad žinau daugiau už tamsta.

Šolz pečius sutrauke.

— Pirmas toks atsitikimas..... Vienok koks tai didelis jam pažeminimas po šnekalio apie Sibiriją ir kalinį!..... Jug tamstą žadėjo išgabenti..... Ar žinai, tamsta, man rodos, kad jam pritrūks kantrybės — nusišaus.

— Nesibijok, tamsta, — atsakė Šolz — jis ne toks!

— Gal ir pasidarys sau galą — atsiliepė Jurgis Dmitr. Orlov.

XXVI.

Ir taip antai drabnus nusidėjimo voras, kurs apsiutė Lupinski, pamazų pragaišo; nedori sapnai nukėgė, kaip giedroje bėga ir nyksta maži debesėliai ir ant sklausmo jo ažiaus nušviesto visokios bjaurybės užsiliko vieny vienas tamsus debeselis, t. y. koki šuleliai. Bet nors Šolz kalbėjo, kad taip nepraies, kaip kiti daiktai, vienok pats rupinos persikelti į kitą valdybą. Šolz privargo veltui be kariaudamas, pyko kad jo raštus niekino ir ant galų galo, juog jį kasžin kur Lupinkis perkėlė. Pagaliaus persizegnojo ir pajutęs, kad atsigėrimo ašaroms akys apsiašarojo, nusišluostė ir kaip įmanydamas turėjos, idant nesuzgraudintų. Idant parodyti savo džiaugsmą, iškėlė pokylį savo šalininkams, papjovė vėšį ir sveikinosi su visais taip maloniai suspaudamas rankąs ir taip linksniu veidu, kad rodėtartum jis ir jo draugai išsikliudė iš didžiausio pavojaus. Šventė keletą dienų. Vaikščiojo susikabinęs su Akula, švilpė skardžiai kasžin kokios linksmos dainos gaidą, nebijodamas nė Kolobovo, nė komisoriaus, nė jokio žmogaus ant žemės. Rodės, kad Lupinskiui nieko netrūksta; tuo tarpu jo džiaugsmas buvo tik vaidinimasis; ištiesų jis pats skaitė savę už nelaimingą, norints nebuvo ko bijoti; nors smaili, žudanti baimė, idant nenusidėti ir nepakliuti, jau praslinko — bet matė savę teippat, kaip mato žmogus, atstatytas iš vietos, ant kurios ilgai džiaugėsi ir kaip įmanė turėjos. Kalbėjo jis dar tvankiai, greik ir peikė be atšaukimo, bet gudri buvolo širdis sake, kad reiks atitraukti, kad augštybė teks kitam, kad neužilgo negalės vaideqti savo gudrybeje. Kad tas kitas dar nerodos. neišėjo aikštėn, bet kad jis yra čia kasžin kur arti ir laukia valandos, idant užsisestu ant Lupinkio nemaž neatbojo. Ponas maršalka dar skaitės galva burelio, t. y. žmonių, kuriuos širdij' niekino už silpnbę, godulystę, trumpai sakant, už tas pačias jėibes, kurias pats turėjo; bet ir jie juom nebegėrėjos, lygiai nuėmė teisingumo ličyną. Pradėjo visi nuo jo šalintis ir prielankus Akula (kurs umai pasirodė, kad archirėjo giminė, pamazų slinko į pirmąją vietą, eidamas pirma ir už savę kavodamas Lupinkį).

Ar reikdavo surinkti burelį, padaryti mezlevą, padirbti tiltą arba nujuodyti turėklas, vis pavelydadvo Akula, o Piotr Ivan palikdavo užpakalyje. Apie jį užmiršdavo tuotarpu, kad pirma..... To negana, Akula žydams padedant, nusipirko žemę, valdzia atėmė nuo ponų, ir kurią jis ilgus metus už dyką valdė ir įsimylejo. Apgavo jį pagaliaus ir valdybos rėdytojaus tarnai! Ant galų galo pagaliaus ir draugai, matydami, kaip elgias diduomėnė, paniekino ir atitraukė.

Kad Notan Piotrovič surėdė burelį slovenų, išgirdęs apie atsitikimus rytuose Piotr Ivan netiktai, kad niekas nepaprastė buti vyriausiuoju, bet pagaliaus nepriėmė. Mislydamas kas bus, persigando pamatęs didžias atmainas savyje ir apskui. O Dieve, kaipgi toli buvo jau tie laikai, kad ant Lupinkio galvos šviesavo giedras dangus, kad slinko dienos pilnos linksmybės ir ramūs vakarai, bemokant visokios gudrybės vaikus. Kaip jis tadą gardžiai miegojo! daug valge! Dabar pagaliaus pats veidas pasiliko kitiškiškas..... tartum pajudavo, plaukai pradėjo žilti, akys bėgiojo tartum ko jieškodamos, skruos-

tai susiraukšlėjo. Nustojęs ramybės paliko be miego, užsi-pelnė bailingą žvalgimąsi ir skaudžią baimę. Buvo jis dabar panašus į žmogų, kurs bijo be trukio, kad griautinis nenu-spirtų, nors bijoti nebuvo ko, nes išvažiav: Zykovui pagaliaus ir apie šulelius minavonė galėjo pragaišti. Tiesa, jam ne buvo ko bijoti, o vienok jis bijojo ir savo šešelio. Nežinoma dėl ko tankiai pradėdavo drebėti ir kas kartas tankiau lankė juodą stiklėlį, kurs turėjo galybę valandą jį suraminti. Gydytojas Przeprašinskis velijo kloti prie galvos skeptatą, suvilgintą šaltam vandenij ir kasžin ką vėl; bet nė vanduo, nė stiklelis, nė gražus raštus, pagaliaus nė aprupinimo izdas, į kurį vargo supaustas pirma linksmai žiurėjo, negalėjo jo suraminti. Pradėjo lysti gydytojas ir liepė mankštėtis. Lupinkis pamėgino laipti kopėčioms, stovėti ant vienos kojos, mosuoti rankoms, kraipyti galvą, šokti skaitant vienas du, vienas du..... Valandą pasilamdės atsisėdavo. Kuno nuvargimas jam maž daug palengvindavo: pašaukdavo žmona, glostydavo vaikus, šnekėdavo su Przeprašinskiu — paskui pažvelgęs pro langą, umai atsimainydavo. Nuo kalno prieš jį namus lipdavo Kolobov arba Komarov ir to — to vien budavo gana, idant lavinimasis pelnytas laimingas nusiramimimas akimirksnyje pragaišta: baldavo, tiesdavo rankas ir tas nusimimimo ženklas, gražiai viską išaiškindavo. Rupestinga žmona rupinosi kaip įmanydama suglobti, vaikas vienas į antrą žiurėdami sake: „tėveliui sunku“ ir ant galų pirštų kuš greičiausiai išėidavo. Vienas tiktai gydytojas, kurs ilgus metus lankydams ligonius, kaip geležį savo širdį užgraudino, tylom šypojsosi matydams, kaip bėginėja rupestinga Lupinkio žmona.

Žmonių susirinkime, Lupinkis dar turėjos: juokaudavo, traškiai kalbėdavo, peikdavo Angliją, nekėsdavo vokiečių, bet apie rėdytojus ir politiką nė zodžio. Kalba apie politiką išmetinėjo jam jo paties pasielgimus, todėl jis labiau bijojo, kaip skauduliuotas žmogus užsigauti. Lupinkis sirgo ne liga, bet užtatai, kad nebeprimas. Visi labai gražiai tad numanė, todėl ir rupindavos kalbėti ne apie rėdytojus valdybų ir apskričių, bet apie užrubežį t. a. apie turkus, apie senovės raganas; sudžia apsinėdavo savo sapnus. Žinoma tokia kalba nė vienam nebuvo maloni, išėmus Lupinski, todėl visi sėdėjo nosis nuleidę. Lupinkienė vaikščiojo kaip garų sugauta: negalėjo suprasti, ko bijo jos vyras, kad viskas laimingai pasibaigė ir algą už kiekvieną mėnesį moka. Užvis labiau ją žudė vyro širdies nuliudimas. Nors nelabai buvo mokyta, vienok numanė, kad vyrui kasžin ko trūksta. Žiurėdama nuliudus į jo ligotą veidą ir nešviesias akis ir negalėdama suglobti, kiekvieną vakarą atsilaukpus prieš Motinos šv paveikslą ir sv. Jono prašė stebuklo. Ipatigai graudu jai buvo naktimis; dieną Lupinkis rupinos paveikti neišmintingą baimę, bet į pavakare liga didinos ir nabagas ištiesų buvo pasigailėjimo vertas. Perimtas baimės, pradėdavo klajoti, klausinėti per sapną..... matė jis tadą labai daug: sudzių klausinėjimus, suolus kaltinamųjų — ne tuos suolus, idant kurių norėjo pasodinti Orloviene, kuri ir jo akys buvo nemaž nekalta — bet tuos teisingus kaltinamųjų suolus, nuo kurių pagaliaus ir nuteisintas vilugis pasilieka vilugiu, vagis vagiu, sukčiūs sukčiūm be jokio atzvilgo į pažeistos nekaltybės apgyntėjus. Kartais drebėdavo per miegą, šaukė visu balsu tartum baisiai mušamas ir umai iš lovos atsikėlęs, akis vartydamas prašydavo žmonos, idant padarytu šviesą. Matė pats savę apvilktą kaltininkų rubais, su lopu ant nugaros. Rodės jam, kad visi tie regėjimai yra apreiškimai, tuo tarpu ten nebuvo nieko iš praiečių jo darbų: nė jokių kaltinimų, kurie daug žmonių apgavo, užtatai, kad ir pats per amžį nekartų taip darė, pamatė savę jų tarpe. Kad žmona drebančioms rankoms uždegė zvake, Lupinkis pamatė, kad miega savo namuose, persizegnojo pamazū džiaugdamosis, kad regėjimas buvo sapnas.

Skambinimo nekonte, kaip kasžin ko, todėl nelaimingi partapijonai rioksojo uždaryti. Kartais Lupinskis umai susiimdavo galvą ir sakydavo: „reiks vis tai pabaigti“ ir vaikščiojo iš kertės į kertę, žvalgydamasis ir drėbedamas. Lygiai išgirdavo bilė kokį balsą, nežinodavo ką daryti. Gražiai papuoštus Lupinskio namus, rodės nelaba dvasia apšėdo. Svečiai nustojo lankytis. Su pačiu Lupinskiu žmonės pradėjo atsargiai apsiėiti, taip kaip su ligoniu ir bepročiu, niekas nesiginčijo, kaip sakydavo, taip buvo gerai – visi maloniai šypsodavosi, bet ne taip, kad suprastų, juog nieks pasakė.

Į pavasarį, kad viskas gamtoje bunda, o žmogaus širdis atsigauja ir buna rami, Lupinskis su sykiu apsigro. Tarkiai visai nusilpdavo ir tapdavo be pajėgų. Atsargus gydytojas, bijodamas atsakymo, velijo žmonai pakviesti kitus gydytojus. Gydytojus surinko ir numanus pulkelis, pradėjo Lupinskį barškinti ir klausyti. Nors visi labai gražiai numanė kitų ligas ir be abejo nusprendavo, ar ligonis mirs, ar pasiliks sveikas, dabar nežinojo ką sakyti ir ką daryti. Tiesą pasakius ligos negalima buvo išgalvoti, o vienok sergančiam buvo sunku. Kad neturėjo doros, o dabar negerai, pats Lupinskis numanė, todėl, kad išėjo gydytojai, kurie nieko nenusprendė, tik užrašė kasžin kokius vaistus ligonį apvilti, Lupinskis nemeliai nusišypojo ir raštelį numetė šalin.

XXVII.

Praslinko dveji metai. Paskutinė karė pasibaigė. Mieste nebuvo jau nė Kolobovo, nė Orlovų, nė Šolzo. Apskričių rėdė Akula. Pirmąją vietą mieste užėmė sudžia Notdn. Visur buvo tyka, ramu, gerai. Rodės pagaliaus, kad čia ir prokuratoriaus nereik..... Vieną ketvertgą laukė visas miestas ateinant garlaivio. Visi žydai lindynes palikę traukė į uostą. Išgirdo švilpimą, pasirodė balti dumai, žmonių mine sujudo ir keletas žydiškių nuriedėjo nuo augšto kranto. Ant kranto buvo girdėti juokai, žemai riksmas ir žydiškas ai vai mir. Garlaivis pamažu artinosi. Garlaiviu gryžo Skorlupskis, jo veidas lemė daug naujo. Akys buvo šviesios, kaip žiburiai ir juokdamasis grumdės per žmones ant krašto. Ant galų galio išlipo.

— Ar girdėjai, tamsta, naujiena?—prabilo pamatęs tarp žmonių senį Gusievą.

— O ką, gal vėl karė?—paklausė Gusiev.

— Ne! Lupinskį padavė į sudą!.....

— Ką niekus kalbi, tegul Dievas gina! Jug jis pasiėmė pristatyti?.....

— Tiesa, bet tas pasiėmimas jį sužeidė. Išėjo aikštėn didi suktybė..... Tamsta atmeni supuvusias avizas? o kas ir laikraščiuose buvo aprašyta.....

— Taip, taip..... su avizoms vis jam nesiseka – sakė senis Gusiev, primindamas sau, kas buvo prie Zykovo.

Tamsta mislyji, kad jis vienas? nemažas burelis.....

Senis Gusiev klausė stebėdamasis. Tuotarpu priėjo Plotan Antonov, Notan Piotr, Przeprašinskis ir kasžin koks kitas. — Girdėjote, tamstos, naujiena? – klausė Skorlupskis kiekvieno ir kiekvienam apsakinejo lijdamas per žmones.

Platon atsidukėjo.

— Žinote patarlę: „su melu, netoli“..... Sako, mėgino pasidaryti galą – sušnypsdėjo Skorlupskis.

— Seniai jau mačiau, kad neramus – atsiliepė Przeprašinskis.

— Niekus kalbate – sakė sudžia ir linksmai užbaigė: – Sako, kad ir Napoleonas po sudžio ir Sedano mėgino sau smertį pasidaryti, o vienok, dovanok Viešpatie dangų, ant lovos mirė.

— Kasžin, dabar taip daryti daug drįsta. Bet ką taip, tai geriau taip..... – ir parodė į kaklą Skorlupskis. – Mano laimė manę vadino! Didelis palukanas (500 žadėjo, didelis pinigų)..... žmonai dovanas siuntė kas diena..... Ir matai, kaip pabaigė – atsakė liudsamam ir atsisveikino su visais.

— Galui derėtis, kad išsisuks – atsakė Akula.

— Jis žmogus daug numano, mokytas – atsiliepė sudžia.

Valandą pasiėnekėję, sėdo vėl lošti kortoms. Lupinskį, kurį dabar maž kas minėjo, greitai visi užmiršo.

Teip tai praėina svieto garbė! GALAS.

Dykai 14 puiklu dovann! Tokio pigumo dar niekadoms negirdeta! Ateikite pažiuret, pažiurejims nieko nekasztuoja.

Dabar mes paleidžiame turgan geriausiu laikrodžiu: TIKRA AMERIKIŠKA: 14k. su dvigubais paaukuotais lukštais, ausuke užsikamams ir nustatomas, vyriškas ar moteriškas, su TIKRA AMERIKIŠKA MAŠINERIJA, pilnu akmenu. R.R. gvarantotas, nikeltuotais viduriais, išduodame rasytą OVARANCIJA ANT 20 metu; pagal išvaizda ir geruma toki laikrodėli visados gali lyginti prie \$40 vertės aukso LAIKRODELIO. Visiems puikiu laikrodėliu mylėtojams mes duosime begyje 60 dienu pulkins prezentus: 1 VIENNA MARIU PUTU PYPKę su didele galvuke ir gintarinu cibuku, vertės \$1.50; 1 GRYNU MARIU PUTU CIGARNYČIA, vertės 75c.; 1 nikeline BIRŽŪKAMS nežrute, 25c.; 1 dailiu auksuota DICKENS LEUCINGELIU su Cameo kabute \$1.50; 1 pulke auksuota sagute. \$1.00; 1 pora puiklu ATSKARIU, dalmantais sodintu \$1.00; 1 pulke SPILKA, išsodinta brangakmeniais 40c.; 1 pora paaukuotiu koloniku su parmeterio virszals 40c.; 1 pora rankovems guziku su parmeterine apazce 20c.; 2 kalnieriams guziku su parmeterio apazce 50c. ir 1 pulke lin krutine sagute su didėliu akmenu 75c. Laisrpdėli ir 14 dovannu siunziamame C.O.D. už \$4.98 apmokėdami teipgi ir expreso kasztus; siuntini galite išsuzaminuoti ant expreso ir jei nepatikt, sugražinkite mums atgal musu kasztais. Kur nesiranda expreso offisas, \$4.98 turi but prisistinti drange tu orderiu. Jeigu kas prislūns pinigus drauge orderiu, gaus dar extra dovana pulku lenktini peili; daiktus mes prislūneziamė tada per paizta, užregistrave savo kasztais. Jeigu pirksi ant syk 6 laikrodėlius, gausi viena laikrodėli su visoms dovanoms dykai. Parasyk, ar nori vyriška laikrodėli ar moteriška. Jeigu moteriška, tad vietoje vyriško Dickens leucingelio mes parsiunslime moteriška 50 coliu ligio auksuota Lorgnette leucingeli. Ryszykite szendlo pakol išpardavimas neiszibaigos. Adresuok: Atlas Jewelry Company, 46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100–160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metu.

Dirvos sieki yra per išleidimą mokslinių knygelių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos išleis-tuvėje ras pageidaujamas išleis-tojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje pa-duos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino DIR-vą už prakiliausią laikraštį, atnešantį garbę mūsų literatūrai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti DIRVOS numerį ant pažiuros turi prisijusti 50 centų, už dyką siųsti savo knygas ant pažiuros Dirvos redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrijotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gau-na Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siunčiant pinigų ar rankraščius, reikia padėti tokį antraš:

REV. A. M. MILUKAS, Shemandoah, Pa.

Lietuviszka krautuve visokių siuvamu maszinu.

Pardodu naujausias ir geriausias visokias siuvamas maszinas, o ir taisau jas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie šiuo maszinu.

Teipgi maszinas main u ir parandavolu. Cilinder ir maszin Alieju užlaikau. Gesa ir Elektriška del maszinu varymo prietaisau už pigiausia preke.

ADOLPH WACHSMAN,

59 Graham Ave., arti Moore St., Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N. Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susiz-
nekėti lietuviszka.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują daviermąstį ir kitus paliudyjimus; kreipkitės prie manęs, aš tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszyti daviermąstį ir parupinsiu konsulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC

227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkiš

22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaižauckas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiulaitis,

74 Carrol str., Pittston, Pa.

Antanas Szleika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szymnickas,

146 Rocbling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,

72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,

4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,

652 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,

941 W. Lombard st., Baltimora, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

2 Pages Court, South Boston, Mass.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brookl'n, N. Y.

Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiame pasi-
rinkime.

KUBARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelniu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima
gauti naujai atspaudintų maldaknygių
„Maldu Vainikelis“. Prastesniuose ir
geresniuose aparuose, pradant nuo
25centų.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių sukniós
isz geriausio kaszmiro su
puikum pamuszalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir dau-
gians. Kunigiszkos sukniós
\$12.00 ir augszezius. Gera
visu eile drapanų \$18.00 ir
augzeziun. Palto extra \$20.00
ir augzeziun.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrupmytas Lietuvisz-
kai-Anglizskas Žodynėlis, su-
dėtas ir izduotas kun. Petro Saurusai-
czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del lietuvių
knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji
lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba
„Žvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKIZSKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal. Atskhrus kambariai
del vyrų ir moterų. Atđara nuo 8:00 ryto iki vakaro.
72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavinėja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena,
deszras ir teip visokias importavo-
tas ir czionaitines mesas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str. Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausių sklodą visokių gėrymų
kaipo tai: ARIELKŪ, VYNO ir visokių už-
rubežiniu LIKIERIU.

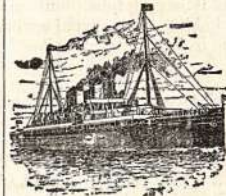
Pardavėjas das jį yra visiems žinomas

Juozas Tepliusziš, kuris ko teisingiausia vi-
siems lietuviams pitartarnaują. O be to: ten
galima gauti visokius gėymus pigiaus, nē kaip
kur kitur.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str.

New York.

Aš užlaikau BAN-
KĄ, kurioje galite sau-
g'ai pasidėti savo pin-
gus, teipogi izmainau
pinigus visų žemių.

AGENTURA visų lai-
vinių kompanijų ir gele-
žcelio tikietų. Šaipkor-
tes i ir iz Europos.
Teipgi stanzeta pin-
gus i visas dalis svieto
ir izduodu vekselius ant
visų didžiųjų miestų E-
uropos.

Bankas Eurepoje,

Hamburgje: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Naujena Naujena!
SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano
Lietuviszkoj Lenkiszkoj Aptē-
koj 335 Grand Str., randasi v-
soki vaistai ir žolės vartojamc
kaipo gydymas Europoje, tra-
janka ir t: t. Teipogi labai
pigiai galima gauti specializ-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaip tai: nuo
užsisaldimo, plauczių užsidedimo, sunkaus
kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau-
lų laužimo, kojų traukimo, galvos skaudēj-
mo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo
pilvo skaudējimo, daduodanti gardumą prie
valgio ir daugybē kitokių. Visi tie vaistai
yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių
Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau
daugybē lygonių jais iszsigydē, labai mažai
iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus
aš siuncziu pareikalaujusiems per pacztą ar-
ba expresų i visą Ameriką. Reikale paraszy-
kite pas mane laiszka o aš rodą sufoiskisn
jums dovana.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki skur-
riniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausių
prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpe Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telephonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
134 E. 24 UL., NEW YORK.
Garsingas gydytojas vyrizskų ir moterizskų ligų. Mokino-i universetete New York; praktiko ligonbuociuose Wied ul. je. Berlyne, karaliskoje mokykloje Londone, buvo pordėtinis mokslo Lebanon, Balleve, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slaptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomėtį, apatimą, skaudulius, žalsdas, tinimą, moterizskas ligas ir nevaisingumą. Gydimul nervizskų ligų reikia naudot elektrikinias prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdžiuvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajlegų ir t. t. Iszgydymą užtikrinu kiekviename atsitikime. Chroniziskas ligas gydau pasekmingai, ir slepomias ligas užiaikau slaptų bėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
Ofiso valandos: nuo 9 rito iki 1 popiet
nuo 5 po pietų iki 8 vak.

Nedėtomis: nuo 8 iki 10:30 ryto ir
nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL.
Užpraszydami gyduoles prisiųskit \$1.00.
Jeigu sergi tai parasyk kiek turi metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o asz prisiųsiu gyduoles kurioms iszgydysiu.

CAECILIA HALL,
GEO. SCMDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip tai:
VYNA, SZNAFSA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Telpgi yra pulki salė dėl miltelių, vese-
lijų ir telp visokių susirinkimų.
Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero
draugystės laiko czlon savo susirinki-
mus.

„KATALIKAS“

**Lietuvizskas Sanvai-
tinis laikrasztis.**

Iszeina Chicago, Ill.

**Kasztuoia ant me-
tu \$1.50.**

**Norinti uzsiraszyt, tu
ri adresuoti:**

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn Avs.,
Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros isz-
berimą, spuogų, skaudulių, skaudanciaz
gerkles, liežuvio, burnos ir nosies, skau-
smingų užtinimų kirksznų ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nu-
garoje, skausmą galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą
vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėla,
szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiovą, ink-
stų ir pusės uždegimus, strikturą ir akmenį pusėje.

Mano metoda yra visnatinai žinoma, kuri smarkiausias ner-
vų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo
jaunystėje, neužmigimo kančią, pražudymą energiją, melancholia, svai-
gulį, drebėjimą, iszgaštį, nevaisingumą, pastovinciai isugycho.

Asz turiu viską, kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir
instrumentus ir per ilgiansi tyrinėjimą
dasiekian didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specijalistais
didžio gabumo, ką tik galedami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai isz-
bandyeziau ir savo pagirtina metoda gydineziau, ku-
rie piriaius gydesi pas daktarus, garsinauceziuosius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugy-czių, už dyką
duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavin-
gų patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra
seniausias ir geriausias, o užczėdysit laiko,
piaujų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami
seną daktarą Smith. Gvarantuoja gruntuamai, greitai ir pigų iszgydimą
Roda duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
SENAS
SpecijalistaS

Neužmirszykit adriso:

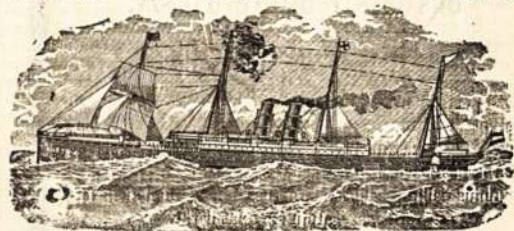
136 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE
Lietuvizska Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant visų
greiciausiu laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-
jų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hambur-
go; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siun-
cziamo pinigns, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kanto-
roje galite susisznėkti lietuvizskai ir lenkiszskai. Atekite ir persliu-
dykite, kad mes per 25 metus su kožu spsjėjome teisingai. Teiposgi
parduodam tikietus ant visų geležinkelijų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigns į depositą bankos ir mo-
kam po 34 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolo-
rių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti
ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 va-
andai va kare.

BENZIGER BROTHERS

**36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.**

Isz dirbė
**KARUNU,
VELIAVU,**
ir yvairiausiu
ŽENKLELIU
Teipgi specia-
lizskai darome
szilkinius ir
auksinius **ISZ-
SIUVIMUS.**

Ant pareikalavimo visados prisiunsime prabas ir tavuro
prekes, teiposgi ir didelį ilustravota katalogą prisiųsime n
yka. Paszyk ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai:DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSCZIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.**FR. PUSTET & CO.**Atlikti visokius drukoriszkus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baz-
nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventujų stovyklas ir t. t.Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius
ir visokius szventujų pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratishoneje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užzedyk pinigus ir su
dručių savo sveikatą pirkdamas valgius pas**J. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio-kaino siu- tai, naujausios mados, ge-
riausios matarijos, dru- ziausias pasivimas, o ką
prekės tai daug pigesnės kaip pas kitus. Faban-
dyk sykjį pas mus, o per- sitikrjisi apie mus sztorą.**Skaityk! Skaityk! Skaityk!**O perskaitęs neužmirszk, kad jeigu pas mus užsiesteliuosi
siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs depto, kad mus kriaucziai
moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigraudysi. Pas mus
gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numerą**M. LEWIS,**

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Zmogus nuolatai yra spaudziamas visokių ligų; gal szitą ar kitą
sanvaitę reikalauti mano pagialbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį
metų užsiemiau gydymu vien tik vyriszkių ligų, nežiurint isz kokios
priezasties ir kada jos kilo. Kaipio tai: Abelną silpnumą, ligas gautas
per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pra-
džioja arba ir įsisenėjus), iszberimą szaszais irkitokius visokius prieti-
kiaus. Apie ligą, ypacz sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie
kekia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgy-
domus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu.
Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis liekarstom. Teip
gi neįszkokite pagelbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreip-
kitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atei, o busi iszgydytas per sen.
Daktarą BRYAN.**Pasarga.**Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa-
vojinga. Užzedyk pinigus, laiką ir sveikatą tuo-
jais įszskodamas mano pagelbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mo-
kestį.**Sianas Daktaras Bryan,**

249 East 21st Str., kampas 2nd ave,

New York City.

KNYGOS

gautomas „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuvių.

- Basanavičius** Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistinkystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuviškai** Trakizkos stulijios. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123.....60
- Lietuviškos** pasakos pusl. 192 pasakų 200.....1,50
- Bernatavičius**. Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV šimtm. metije. Istorizska apysaka. knyga 1 Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155.....60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski rusztai. Labai gražios apysakės. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156.....80
- Dzukizkos** dainos Trakų paviete užrašytos.....75
- Kristijonas** Donelaitis. Rusztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna.....20
- Ir Jonas** Lietuviški dainiai pradžioje XIX šimtmečio. Kliasiszkai tautiškas periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė.....1,00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senovizkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalyse su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . . . 50
- Raakvedis** Senovizkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė.....40
- Lietuviškas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuviszkų naminių iriszdabų. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė.....50
- Neris P.** Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė.....75
- Radzevičutė** M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuviškai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė.....75
- Sienkievičius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178.....80
- Tvanas**. Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuviszkoje kalb. 1,00
- Duonos** įieszkotojai. Lietuviškai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. . . 35
- Schmidt** Valdemieras apysaka.

- Lietuviškai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė.....25
- Pabrėža** kun. A. Botanika, arba taisyliu augumini. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczajuskas**. vysk. M. Lemaičių Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du broliai**. Atsitikimas isz paskutinės Turku su Maskojais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12.....3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvoje abelnai ir Krautuose. Dėl Lietuviško teatro. Paraszė Akmeninis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė.....20
- Padėjimas** Lietuvių tautos Rusų vieszpatystėje. Rusiszkoj kalboj prekė.....1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė.....10
- Antanukas**. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moogyo ir kun. Pabrėzos laiszkai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė.....15
- Paskutinės** Miszios. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė.....20
- Lietuviškos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė.....5
- Kun. A. Totorius**. Pamokslai gerų žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė.....60
- Ant geresnės** popieros.....75
- Lietuviškas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo** II ir III laidaprek. 1,00
- Abdarytas** kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos**. Prozaizski rusztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurisaitis**. Lietuviškai anglizskas žodinelis 75c.
- Anglizskai** lietuviszkas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi** utsakimai ant užmetinėjiprie-z Rėligiją 20c.
- Dogmatas** apie Pragarą 15c.
- Paslapėzai** Gyvojo Ražanziaus 25
- Juokų** kngetė kasztuoja 25c.
- Isgzuldimas** Lioretanizskos Litonijos kasztuoja 30c.
- Istorija** Szventa, Seno ir Naujo įstatimo kasztuoja 50c.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zaliaucka ir
J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

116 Grand St., Brooklyn, N.Y.

Visi pas savo tautiecius!

Lietuviška SEKCIJA
Krautuve
visokių siuvalu
Maszinu.

Parduodu naujas antru ranku siuvalamas maszinas.

Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvalu

maszinų ir taisau. Žmonės yra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaup tuomi užsiimu.

J. Matuleviczia,

256 Grand str.

BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna

altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuoja ir rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.
Svetainė parsamdoma dėl vesnelių, balių, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausiajį prekė.

Mateuszas Videika
Lietuviškas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie maneš.

Apart to turiu puikią didelę salę vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir šcep pasilinksminimu. Apie gėrymus nereik nėi sakyti, nes visi žino jų gerumą.

M. VIDEIKA

154 Clinton ave. arti Claremount av.

MASPETH, L. J.

AR ESI KURCIZIAS??

Visi kurtiniai ir sunkus girdejimas dabar yra iszgydomi su pagelba naujų mūsų iszradimų. Tik kurcizias gime negali but iszgydyti. UŽIMAI GALVOJ VEIKIAI PRASZALINAMI. Apysak savs ilug. Iszszomatinizmas ir rodia dyka, Gall patys namie iszszgydyti savisai mažis kasztais, 596 LaSalle av Chicago, Ill.

Dr. Dalton Aural Institute,

Daktaras
isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulycziu,

OFISO VALANDOS.

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po piet

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleidžiamas).

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimis dviejų visokių augnoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retalizskai, svarų už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimis svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senovizską ir europiejiszką madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz minėtų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expresą reikalingu daiktui. Hoffmano Reumotizmo gydnoelė \$2,00, tikras iszgdinimas; Hoffmano plaucezių gydnoelkraupės dėl kraujo, dvidezsimis viena giduolkraupė į dežutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

GERIAUSIA UZEIGA!
PAS

Petra Dragolj

Užlaiko geriausius trunkus, gerus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokių reikalingu del savo tautieciu.

73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Visi pas savo tautieci!

Geriausias tavoras uz pige preke.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Vyru apatines drapanos!

Mes turim dabar ant pardavimo labai daug visokių apatinių vyriškų drapanų, pradedant nuo žemų lig aušeziančių prekių. Nežiūrint kiek mokėsi, bet busi užgandėtas pirkinju.

Daugiause dvi prekes.

Vyriški vilniniai apatiniai labai stori single or double breasted marskiniai ir kiabinės olekur kitur ne yra taip pigiai parduodama, kaip pas mus. Pirmliai jie kasztavo 89 c., o dabar parduodam už 49 centus.

Vyriški šilkiniai druziniai pasiuti palzos ir gelsvos kvarbos marskiniai, saizo nuo 34 lig 36, o kiabinės nuo 30 lig 41. Mes jų pirkom ant syk labai daug ir pigiai gavom, delto-gi galim labai pigiai parduoti. Pirmliai kasztavo 1.39c. dabar parduodam už 69 centus.

Teisingas apsiejimas.

AT ARA
PANEDELIJ
IR
SUBATOS VA-
KARAIŠ.

NE ZIURINT KA JUS
CZIA PIRKSIT, GAUSIT
VSKA GERIAUSIA. BE-
VEIK 50 METU KAIP
MES UZSIIMAM TUOM
BIZNIU SZIAM MIESTE.

RINKIT
NAMIE VISUS
CROSERIO
CZEKIUS.

Tiktai pabandykit, o kitur n'eisit.

JOHN J. GORMAN,
229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokių
ant kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

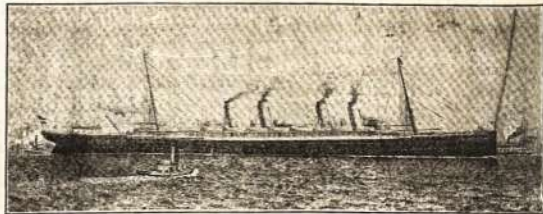
Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-Yorke

Siunziamė pinigūs į visas dalis svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expresso	\$35.00, ant reguliariško	\$31.00
" " " į Hamburgą ant Expresso	\$33.00, ant regul.	\$28.00
" " " į Antverpą	\$31.00, ir į Rotterdamą	\$28.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expresso	\$38.50, ant reguliar.	\$36.50
" Hamburgo " " " "	\$35, " "	\$30.50
" Antverpo " " " "	\$31.00, isz Rotterdamo	\$33.50.

Dabar siunziam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50.	50 rublių už	\$26.50.	40 rublių už	\$21.25
30 " "	\$16.00	25 " "	\$13.38	20 " "	\$10.75
15 " "	\$8.13	10 " "	\$5.50	5 " "	\$ 2.88

Dėlėi artesnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeltung Building, New-York)

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 val.

LIETU VISZKA APTIEKA

IR
BROOKLYNO PACZTA,
(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriškų tavorų. Turis visokių Europiškų ir Amerikoniskų gyduoliu, kaip tai teisingiausią lietuvizšką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, saknu — kiekui ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szaukt- daktara uz dyka.

Atsisauskentiems per gromata aprasantiems su duoda rodas ir prisiunzė gyduoles per paczta ant pressą. Aptiekoj galima susikalbėt lietuvizškai, rusizškai, vokizškai, anglizškai ir visokiom kalbom, Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerikonizšku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatas galite siust isz ezionais.

R. M. ULLRICH,
64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426-WILLIAMSBURGH.